

[Glistrup]

eller lidt mindre. De vurderer nok snarere, om de skal betale nogle flere kroner eller de ikke skal betale nogle flere kroner.

Begynder man overhovedet at se det ud fra den synsvinkel, hvad det vil medføre provenumæssigt, er det helt oplagt, at for amtsgrundskyldens vedkommende kommer alle til at betale mere. For den kommunale grundskyld har hr. Arne Bjerregaard højest sandsynlig ret i, at man i nogle kommuner vil sætte promillen ned, for man har jo opdaget i kommunerne, når man skal lave budgetter i september, at der er et valg den 17. november. Derfor er det såmænd højest sandsynligt, at man under alle omstændigheder vil sætte nogle ejendomsskyldpromiller ned ude i nogle kommuner. Men det vil man nok gøre ganske uafhængigt af vurdering eller ikkevurdering, om vurderingen bliver udskudt, eller hvad der kommer til at ske.

Ministeren var unægtelig også særdeles teoretisk, da han sagde: ja men vi kan godt lave kontantvurdering, selv om vi gennemfører 17. alm. vurdering pr. 1. april 1981. Det er da rigtigt. Hvis man bor i et glasbur, kan man godt gøre det, men i den rent praktiske tilværelse ved vi jo alle sammen, hvordan det vil gå. Har man først sluppet de kræfter løs, der hedder 17. alm. vurdering, som jo vil betyde forhøjelser på gennemgående mellem 20 og 60 pct. af de nuværende vurderinger, er vi inde i en politisk situation, hvor der kommer et gevaldigt slagsmål om alle de forskellige relationer – amtsudskrivningen har jeg nævnt –: hvordan man skal sætte formueskattegrænser, hvordan man skal ansætte værdien af bolig i egen ejendom i de mange parcelhuse, der er på vej til tvangsauktioner, og andre parcelhuse. Derfor vil klimaet for at ændre det på saglig vis til en fornuftig kontantvurderingsregel være meget, meget dårligt. Så længe vi ikke har sluppet kræfterne løs ved at iværksætte 17. alm. vurdering, kan vi fredeligt og roligt herinde se at finde frem til en fornuftig lovmodel med hensyn til at finde en kontantvurdering. Så kan vurderingsmændene gå ud og vurdere efter det, der står i loven, og bliver ikke udsat for det, som ministeren lægger op til, nemlig at de går ud og vurderer, hvorefter man via EDB-maskinerne totalt forkaster deres resultater ved at køre dem ind med disse forskellige reduktionsprocenter, som ministeren har redegjort for over for skatte- og afgiftsudvalget, og derfor altså

kommer til helt andre vurderinger end dem, de mange vurderingsmænd ude over landet rent faktisk har været ude at foretage. Det er en særdeles utilfredsstillende ordning at tage faktorenes rækkefølge således, at man først laver vurdering og så eventuelt – meget eventuelt – får gennemført en kontantvurderingslov. Det rigtige er at udskyde vurderingen og nu gå i gang med den saglige forhandling om, hvordan vi nærmere skal udforme kontantvurderingsloven, og så vurdere på grundlag af det.

Egon Jensen (S):

Må jeg sige til hr. Glistrup – der var så forarget over, at man talte om landbruget, og sagde, det var af særlig interesse – at mine bemærkninger ikke var henvendt på hr. Glistrup, som jo altid har reelle hensigter i enhver sag, ligegyldigt hvor den kommer fra.

Må jeg dernæst sige, at man jo kunne stille det spørgsmål til hr. Ivar Hansen, hvilken hensigt der egentlig er med udskydelse af 17. alm. vurdering og indførelse af kontantvurdering, hvis ikke det har noget med landbruget at gøre. Jeg vil gerne have et svar derpå.

Ivar Hansen (V):

Det sidste spørgsmål, hr. Egon Jensen stiller, finder jeg det egentlig ikke nødvendigt at svare på, eftersom det er den problemkreds, vi nu har drøftet indtil flere gange i folketinget, nemlig en stigende og usikker prisudvikling på ejendomsmarkedet, hvor vi har kontantsalg, og hvor vi har salg efter normale prioriteringsprincipper, og det giver en usikkerhed, som vi ikke hidtil har haft.

Men det, der kaldte mig herop, var skatteministerens bemærkning om, at udskrivningen af grundskyld ville være mindre alt taget i betragtning for landbrug efter 17. alm. vurdering end efter 16. alm. vurdering. Det turde dog siges at være en sandhed med modifikation, eftersom amtsgrundskyldpromillen, hvis ikke der foretages lovindgreb eller vedtages lovforslag her i folketinget, i 1982 vil stige fra 15 til 20 promille af den nye vurdering, og det vil sige med 33 pct. Her ligger altså en skattebombe og venter, hvis der ikke bliver grebet ind fra regeringens side, og det har man i hvert fald endnu ikke givet politiske signaler om at man agtede at gøre.